सूर्यास्त

वे्ड नको लावू पुन्हा
झाली सांज वेळ
गूढ तुझ्या रंगांचा
मोहमयी खेळ

मनाचे ही अंतरंग
खुले तुझ्यासवे
ओळखीचे रंग तरी
रोज रोज नवे

सोन-पिवळ्या किरणांचे
क्षितिजी धूम-धुमारे
दूर कुठे शोध घेती
अल्लड पक्षी सारे

वेडावतो भुरभुरता
लाल - निळा शेला
भरजरी जांभळा ही
झळाळून गेला

जाता जाता केसरिया
फुलवी अंगार
मावळत्या दिशानाही
सावळी किनार

तुझ्या विना जीव जळे
रात्र सुन्न काळी
तुझ्या रंगी रंगलेली
सांज माझ्या भाळी

संध्या रानडे